

Nr 305.

Af herr **Cervin**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ecklesiastik boställsordning.

Det antal rum, som i Kungl. Maj:ts förslag till ecklesiastik boställsordning tillerkännes innehafvare af prästgård, synes mig vara synnerligen väl tilltaget. Med sätesbyggnader tilltagna efter den måttstock Kungl. Maj:t anlagt kan vördig prästerskapet, som äfven tillförsäkras rundliga löner, icke gärna föregå sin hjord och med det egna exemplets makt som underlag predika enkelhet och sparsamhet. Snarare torde fara föreligga, att alltför stora och med många rum försedda prästgårdar skola i sin mån verka ofördelaktigt på församlingarnas medlemmar, som lätt föranelas till att göra jämförelser mellan den kristna lärans bud om enkelhet och dess officiella förkunnares storartade bostäder. Utan att vilja i någon nämnvärd grad inskränka på den lust att lefva bekvämt, som i våra dagar i alltför hög grad utmärker de flesta prästmän, synes det mig, som skulle en inskränkning i prästerskapets bostadslyx, som den är stadgad i det kungl. förslaget, vara nyttig för både dem själfva och församlingarna.

Under hänvisning till här ofvan anförda skäl vågar jag hemställa,

att Riksdagen må besluta, att bestämmelserna i § 6 i förslaget till ecklesiastik boställsordning ändras dithän, att sätesbyggnad å prästgård för kyrkoherde må innehålla minst fem, högst sju boningsrum, och för komminister minst fyra, högst fem boningsrum förutom öfriga i förslaget omnämnda erforderliga utrymmen.

Stockholm den 30 april 1910.

J. E. Cervin.